

ת"פ 11469/04/23 - מדינת ישראל נגד עלאא מעטאן, עבד אלעזיז מעטאן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11469-04-23 מדינת ישראל נ' מעטאן(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים
עלאא מעטאן
ע"י ב"כ עוה"ד חאג' מופיד
עבד אלעזיז מעטאן
ע"י ב"כ עוה"ד חאג' יחיא

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952, גילוי הזדהות עם ארגון טרור, לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, והסתה לטרור לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור.
2. צוין בחלק הכללי של כתב האישום, שארגון החמאס הוא ארגון טרור, זאת בהתאם להכרזת הממשלה מיום 22.6.1989 החל מיום 1.11.2016. הארגון האמור הוכרז ארגון טרור זאת מכוח חוק המאבק בטרור התשע"ו-2016. מוחמד דף מזוהה כמפקד הזרוע הצבאית של ארגון חמאס. השיח אחמד יאסין היה מנהיג תנועת חמאס ויחיא עיאש היה ממקימי גדודי עז אל דין אל קאסם של חמאס.
3. הנאשמים הינם תושבה הכפר בורקה, ואינם רשומים במרשם האוכלוסין של מדינת ישראל.
4. ביום 30.3.2023 בסמוך לשעה 23:00 נכנסו הנאשמים לשטח ישראל דרך פרצה בגדר ההפרדה מבלי שברשותם אשרת כניסה או היתר שהייה כדן, ושהו בישראל עד למועד מעצרם.
5. ביום שישי 31.3.203 אשר החל בחודש הרמאדן, נטלו הנאשמים חלק בתפילות יום השישי במסגד אל אקצא.
6. סמוך לשעה 14:45 לאחר יום התפילה, בעודם נמצאים בהר הבית, השתתפו הנאשמים בהתקהלות אשר מנתה עשרות אנשים, שכללה תהלכה וקראה קריאות קצובות בשפה הערבית, כל זאת תוך כדי שהקהל במקום חוזר

אחרי הקריאות, מניף דגלי "חמאס" קופץ ומוחא כפיים.

7. במסגרת השתתפותו בתהלוכה נאם נאשם 1 את הקריאות הבאות:

"אללה אכבר. שער האקצא מברזל ולא יפתח אלא בשהיד, אנחנו הגברים של מוחמד, דף שים את החרב על החרב".

8. במסגרת השתתפותו בתהלוכה נאשם 2 נשא על כתפיו אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה אשר הניף דגל ירוק של ארגון חמאס וקרא את הקריאות הבאות, בעוד נאשם 2 חוזר עליהם.

"אללה אכבר, שימו את החרב מול החרב, אנחנו הגברים של מוחמד דף, ככה לימד אותנו יאסין להרים את הקוראן עם סכין, ככה לימד אותנו עיאש להרים את הקוראן עם נשק אוטומט, שלום לקתאב עז אלדין, ירושלים בברכה לשכם ולג'נין ברכה"

9. במהלך התהלוכה והקריאות צילמו מספר מתקהלים את הנאשמים והאחרים המשתתפים בתהלוכה, באמצעות טלפונים ניידים בעודם קוראים את הקריאות האמורות.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה, כי הנאשמים הינם ילידי 2005 אשר נטלו אחריות על העבירות המיוחסות להם בכתב האישום. צוין, כי כניסתם במהלך חודש הרמדאן מבססת את המסקנה כי כניסתם לתחומי ישראל שלא כדין לא הייתה תמימה מלכתחילה, ולא נעשתה לשם תפילה או עבודה אלא לשם הלהטת הרוחות במקום התפילה. המאשימה הפנתה לאמירות שנאמרו בתחומי הר הבית, מקום רגיש ובעל פוטנציאל נפיץ להתלהטות רוחות, ואף מעבר לכך.

11. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם החל מ-9 חודשים ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית, ואת עונשם של הנאשמים לקבוע בתחתית מתחם העונש ההולם, כך שיוטל על נאשם 1-9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, ועל נאשם 2-10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

12. ב"כ נאשם 1 ציין, כי הנאשם נטל אחריות כבר מהרגע הראשון, ואת העבירה ביצע סביב להט רוחות ששרר במקום, ובעת ששהו במקום אלפי אנשים. הסנגור הלין כנגד מעצרו של הנאשמים דווקא, ולכך שאחרים הוכו ושחררו לאחר מכן. הוסף, כי המדובר בנאשם צעיר נעדר רישום פלילי, אשר היה כבן 18 וחודשיים בעת ביצוע העבירות, וככל והיה נדון מספר חודשים קודם לכן בהיותו קטין, לא היה נגזר עליו עונש החורג מ-6 חודשי מאסר.

13. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ נאשם 1 והוסיף, כי לנאשם מלאו 18 שנים במהלך ימי האירוע, ועל כן ראוי שבית המשפט ישקול בעניינו שיקולים כפי הנהוג בבית המשפט לנוער. אף הוא טען כי המדובר באכיפה בררנית, עת הנאשמים אם אלו שנעצרו והבואו לדין, בעוד אחרים, שנטלו יחד עמם חלק באירוע, כלל לא נעצרו, ויצאו פטורים בלא כלום. הסנגור הפנה להודאת הנאשמים, וחווית המעצר הקשה אותה חוו. הסנגור הוסיף, כי שני הנאשמים ציינו בחקירתם כי נסחפו אחר ההמון, ואף הוא ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשמים עד כה.

דין:

14. המעשים אותם ביצעו הנאשמים ניצבים לטעמי ברף חומרה גבוה, והם פוגעים בערכים מוגנים הנוגעים בשלום הציבור וביטחונו, שכן יש בהם כדי לדרבן אחרים לבצע מעשי אלימות וטרור כנגד יהודים. בנוסף פגעו הנאשמים בערך המוגן הנוגע בשמירה על שלטון החוק. נסיבות האירוע עצמו, אף הן חמורות, שכן מעבר לקריאות המסיתות של הנאשמים, כניסתם לתחומי מדינת ישראל נעשתה שלא כדין.

15. במסגרת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת ביחס לאופי ההסתה, עת הנאשמים מצויים בהר הבית, נוטלים חלק בהתקהלות רבת משתתפים, תוך שהם קוראים קריאות הסתה וכן קריאות בשבחם של מנהיגי ארגון חמאס. כך ביחס לנאשם 1 אשר קרא לפתיחת שערי אל אקצא בשהיד, ונאשם 2 אשר נשא על כפתיו אדם אחר שהניף דגל חמאס, בעוד הנאשם חוזר על קריאותיו של זה, לעשיית שימוש בסכין ונשק אוטומטי, תוך שהוא משבח את עז א-לדין, ומפנה את דבריו לירושלים שכם וג'נין. במהלך אותו אירוע, תיעדו אחרים את המשתתפים בתהלוכה באמצעות טלפונים ניידים, כך שמעבר למעשי ההסתה החמורים במקום, פוטנציאל הסיכון להפצת דברים חמורים אלו בקרב אחרים, שיהפכו מילים למעשים, היה ממשי.

16. לעניין פסיקה נהגת, ראו לדוגמה: ת"פ (שלום י"ם) 62214-02-16 מדינת ישראל נגד מוחמד ג'עבה (פורסם בנבו), ת"פ 24721-12-15 מדינת ישראל נ' אבו כף (פורסם בנבו), ת"פ (שלום י-ם) 44920-12-14, עאבדין, ת"פ (שלום י-ם) מדינת ישראל נ' נאסר הדמי (1.6.15); ת"פ (שלום י-ם) 44957-12-14 מדינת ישראל נ' עודי סונקרוט (27.5.15); ת"פ (שלום י-ם) 44725-12-14 מדינת ישראל נ' עומר שלבי (12.5.15).

17. בנסיבות בהן כניסת הנאשמים לישראל נעשתה שלא כדין, ובמהלכה עברו עבירות הסתה בנסיבות אותן תיארתי לעיל, ראיתי לקבוע את המתחם החל מ- 8 חודשים ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

18. בכל הנוגע לעונש בתוך המתחם, אפנה לכך שהנאשמים הינם בחורים צעירים שזה לא מכבר מלאו להם 18 שנים. נאשם 1 כבן 18 וחודשיים ונאשם 2 כבן 18 ומספר ימים בעת האירוע. שניהם נטלו אחריות על המעשים, ושניהם נעדרי רישום פלילי, אשר שיתפו פעולה בהליכי חקירה.

19. הבאתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה הם נתונים, וכן העובדה כי הם עתידים לרצות מאסר ראשון בגילם הצעיר.

20. נוכח טעמים אלו, לא ראיתי גם מקום לערוך אבחנה ביניהם, ולקבוע את עונשם בחלקו התחתון של המתחם, כך שיוטלו עליהם העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם של הנאשמים מהמאסר, שלא יעברו על אחת העבירות בהן הורשעו.

ג. התחייבות על סך 3500 ₪, שהנאשמים לא יעברו משך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר, על אחת העבירות בהן הורשעו. רשמתי את התחייבותם של הנאשמים בע"פ.

ד. תשלום קנס על ידי כל אחד מהנאשמים בסך 750 ₪, אשר ישולם עד ליום 5.11.2023.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשמים בוועוד חזותי).